

[Korsgaard.]

over i Statskassen. Der melder sig da, hvad ikke er urimeligt, naar Konservative staar over for Socialdemokrater, en betydelig Meningsforskel, idet vi tror, at Pengene har det bedst i de private Lommer, medens Socialdemokratiet mener, de har det bedst, naar de passerer Staten — for man kan være sikker paa, at det kun bliver en Passage, de vandrer meget hurtigt ud igen. Hele den Paniklovgivning er ikke heldig.

Nu kunde man spørge: Vil I da stemme imod Lovforslaget? Der maa man først overveje, om det vilde være til nogen Nytte. Nej, det er vi ikke mange nok til, og desuden ønsker vi virkelig fra vor Side, naar man ikke gaar ud over det helt urimelige, at vise det Hensyn, som Statsministeren kalder paa. Derfor er det højst sandsynligt, at vi vil stemme for Forslagene, men vi maa naturligvis forbeholde os at stille Smaaændringsforslag og ogsaa at fremsætte kritiske Bemærkninger.

Det Lovforslag, der er til Behandling, drejer sig om indirekte Skatter, men naturligvis bestaar der en vis Sammenhæng mellem dette Lovforslag og Lovforslaget om direkte Skatter, og derfor kan det ikke undgaas, at man momentvis strejfer ogsaa de direkte Skatter.

Om begge Skatteformer gælder, at naar man tager Penge ud af Erhvervslivet, fremkalder man automatisk mindre Beskæftigelse. Derom tror jeg ikke, der kan være fjerneste Tvivl. Forslagene er da betænkelige allerede derved, at man endnu ikke har fjerneste Anelse om, hvor længe Krigen vil vare. Det er vel nok alt for optimistisk at tro, at den ikke vil vare ret længe. Jeg er ikke tilbøjelig til at tro paa en kort Krig, men helt udelukket er det da ikke, at den kunde ende meget snart, og jeg tvivler paa, det er forstandigt at gaa til i saa mange Henseender drastiske Foranstaltninger, som i sig selv vil fremkalde Arbejdsløshed, før Udsigten med Hensyn til Krigen ligger nogenlunde fast. Naturligvis, at den direkte Beskatning ogsaa fremkalder Arbejdsløshed, kan man jo ikke i den Forstand bevise, som man kan det inden for de Erhverv, der her er Tale om, men at ogsaa dette, at man trækker Penge ud af Folks private Lommer til Skat, i sig selv betyder mindre Beskæftigelse, ja, det er da klart. Enhver, der faar sine Indtægter formindsket med saa og saa stort et Beløb, som han jo højst sandsynlig vilde have benyttet til andre Ting, vil ikke kunne benytte Beløbet til disse andre Ting, og det maa naturligvis fremkalde Arbejdsløshed.

Jeg har det Indtryk, at den højttærede

Finansminister og Regeringen i alt for ringe Grad hæfter sig ved den skadelige Virkning af disse Skatter og kun ser rent talmæssigt paa det. Men ogsaa talmæssigt bliver Udbyttet, hvor det drejer sig om indirekte Skatter, en saare tvivlsom Ting. Naar Værerne springer i Vejret paa Grund af Skatten og naturligvis tillige faar en vis Forhøjelse, fordi Skatteopkræveren, altsaa den næringsdrivende, ikke kan besørge Opkrævningen gratis, vil Salget selvsagt formindskes. Hvor meget, vil jo kun Fremtiden kunne vise, men regnes det igennem for Ølskattens Vedkommende — og jeg haaber, at jeg har regnet rigtigt —, vil det vise sig, at hvis Ølsalget gaar 20 pCt. eller godt og vel 20 pCt. tilbage, saa er den tilstræbte Fortjeneste ved Skatten opslugt. Saa vil man kunne spørge: Men hvorfor er Ølsalget gaaet tilbage? Er det paa Grund af Skatterne eller paa Grund af, at Erhvervslivet i det hele taget ligger daarligt? Ja, i sidste Instans er det jo næsten altid umuligt at føre det nøjagtige Bevis for, at det er Skatten, som er Aarsagen; men at Skatten i sig selv bevirker formindsket Salg af den paagældende Vare og derved til en vis Grad opspiser sig selv, det turde være ganske givet, ikke mindst i en Tid, hvor vi staar over for andre medvirkende Aarsager.

Altsaa, jeg gentager, at jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til at rose Regeringen for, at den har fremsat Forslag af denne Art. Det havde været naturligere at se Tiden en Smule an endnu. Vi er jo inde i en Periode, som i ganske særlig Grad er kritisk, hvor det i særlig Grad er usikkert, om man tør gøre sig Haab om, at Krigen snart er forbi eller ikke.

Med Hensyn til Forslagenes Enkelt-heder skal jeg først sige nogle faa Ord om Chokolade- og Sukkervareskatten. Jeg maa navnlig, som jeg tidligere har gjort, paa mit Partis Vegne henstille, at man kommer helt bort fra den Skatteform, vi har. Vi er vistnok det eneste Land, hvor man har opretholdt denne Form, og jeg vil henstille til den højttærede Minister ikke at være saa konservativ, at han ikke kan tænke sig, at man kan faa noget bedre end det, man har. Jeg er naturligvis klar over, at store Ændringer ikke kan iværksættes i de faa Timer, der bliver levnet Udvalget. Efter Lovforslaget skal de foreslaaede Ændringer ganske vist kun gælde en vis nogenlunde kort Tid, men dog tilstrækkelig lang Tid til, at man burde gøre Forsøg paa at faa fjernet mange Unøjagtigheder, som den bestaaende Lov utvivlsomt giver Mulighed for, Unøjagtigheder i den Forstand, at de, der sidder